

The regime of custodial educational measures

Viorica-Mihaela FRINTU

Lecturer PhD

**Faculty of Educational Sciences and Public Management,
"Constantin Brancusi" University of Târgu -Jiu**

Abstract: The current Criminal Code devoted a unique punishment system of the juvenile offenders through the provisions of article 114, with the marginal name "Consequences of criminal liability", consisting of educative measures¹ which are divided in two categories: custodial and non-custodial.

The non-custodial educational measures are: civic internment training, supervision, weekend commitment and daily assistance [article 115 paragraph (1) point 1 Penal Code].

The custodial educational measures are: admitting in an educational center and confinement in a center of detention [article 115 paragraph (1), point 2 Penal Code].

According to article 114 par. (1) Criminal Code, the minor who at the time of crime was aged between 14 and 18 years, he is going to be subject to non-custodial educational measure.

A custodial measure against the minor referred to in par.1 shall be taken in the following cases: a) if he has committed another crime, for which he was subject to an educational measure that was enforced or whose execution started before committing the crime for which he is being tried; b) when the penalty provided by the law for the committed crime is imprisonment for 7 years or more or life imprisonment [article 114 par. (2) Criminal Code].

The regime of custodial educational measures is extensively regulated in Title V, Chapter III of the General part of the Criminal Code in the provisions of article 124-127, provisions which shall be completed with those of Title V (articles 134-184) of Law no. 254/2013 regarding the execution of penalties and of the custodial measures prescribed by the judiciary bodies during the criminal trial².

Key words: Criminal Code, minor, internment in an educational center, internment in a detention center

1. Considerații generale

¹ I. Pascu, A.S. Uzlaşu, Criminal Law. General Part, 3rd Edition, Hamangiu Publishing House, Bucharest, 2013, p. 452.

² C. Mitrache, Cr. Mitrache, Roman Criminal Law. General Part, Juridical Universe Publishing House, Bucharest, 2014, p. 423.

Regimul sancționator penal al minorilor infractori prevăzut de actualul Cod penal¹ este un regim axat exclusiv pe măsuri educative².

Spre deosebire de Codul penal din 1968, care prevedea că față de minorul care răspunde penal se putea lua o măsură educativă ori se putea aplica o pedeapsă, Codul penal actual prevede drept consecință a răspunderii penale a minorilor doar luarea unor măsuri educative, fie privative, fie neprivative de libertate³.

Măsurile educative sunt sancțiuni de drept penal speciale pentru minori, prevăzute de lege, care se iau de către instanțele de judecată și sunt menite să asigure educarea și reeducarea acestora prin instruire școlară și profesională, prin cultivarea în conștiința acestora a respectului față de valorile sociale⁴.

Spre deosebire de pedepse, unde caracterul coercitiv se situează pe primul plan, măsurile educative au un caracter preponderent educativ și nu lasă să subziste nicio consecință penală, ele neconstituind antecedente penale pentru persoana față de care s-au luat. În acest sens, prin dispozițiile art. 133 Cod penal s-a prevăzut că, măsurile educative nu atrag interdicții, decăderi sau incapacități⁵.

În art. 113 din Codul penal sunt reglementate limitele răspunderii penale a minorului. Potrivit acestor dispoziții, minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani nu răspunde penal; minorul care are vârsta între 14 și 16 ani răspunde penal numai dacă se dovedește că a săvârșit fapta cu discernământ; minorul care a împlinit vârsta de 16 ani răspunde penal potrivit legii.

Limita superioară a vârstei până la care persoana este considerată minor este de 18 ani.

După cum se observă, legea consacră o împărțire a minorilor, din punct de vedere al răspunderii penale, în două categorii: una, a minorilor care au capacitate penală și răspund penal, și alta, a minorilor care sunt lipsiți de capacitate penală și care nu răspund penal. Categoria minorilor care *nu răspund penal* cuprinde două subcategorii și anume: aceea a minorilor care *nu au împlinit vârsta de 14 ani* și care beneficiază de o prezumție legală absolută de incapacitate penală, și *aceea a minorilor în vârstă de 14-16 ani*, care beneficiază numai de o prezumție relativă de incapacitate penală. Dacă prezumția absolută de incapacitate penală nu poate fi înlăturată prin probe contrarii, în schimb prezumția relativă îngăduie proba contrară, astfel că este totuși posibil ca un minor având vârsta între 14 și 16 ani să răspundă penal, însă, „numai dacă se dovedește că a săvârșit fapta cu discernământ”. Categoria minorilor care răspund penal cuprinde minorii în vârstă

¹ Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (M. Of. nr. 510 din 24 iulie 2009) cu modificările și completările aduse prin: Legea nr. 27/2012 pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (M. Of. nr. 180 din 20 martie 2012); Legea nr. 63/2012 pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (M. Of. nr. 258 din 19 aprilie 2012); Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (M. Of. nr. 757 din 12 noiembrie 2012); Decizia Curții Constituționale nr. 265/2014 (M. Of. nr. 372 din 20 mai 2014); Decizia Curții Constituționale nr. 508/2014 (M. Of. nr. 843 din 19 noiembrie 2014); Legea nr. 159/2014 pentru abrogarea art. 276 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (M. Of. nr. 887 din 5 decembrie 2014); Decizia Curții Constituționale nr. 732/2014 (M. Of. nr. 69 din 27 ianuarie 2015); Decizia Curții Constituționale nr. 11/2015 (M. Of. nr. 102 din 9 februarie 2015); Decizia Curții Constituționale nr. 603/2015 (M. Of. nr. 845 din 13 noiembrie 2015); O.U.G. nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (M. Of. nr. 389 din 23 mai 2016); Decizia Curții Constituționale nr. 405/2016 (M. Of. nr. 517 din 8 iulie 2016); Legea nr. 151/2016 privind ordinul european de protecție, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 545 din 20 iulie 2016).

² V. Pașca, *Drept penal. Partea generală*, Editura Universul Juridic, București, 2011, p. 440.

³ A se vedea T. Dascăl, *Minoritatea în dreptul penal român*, Editura C.H. Beck, București, 2011, p. 300.

⁴ C. Mitrache, Cr. Mitrache, op. cit., p. 418.

⁵ *Idem*, p. 418-419.

de 16-18 ani, precum și minorii în vârstă de 14-16 ani față de care prezumția relativă de incapacitate penală a fost înlăturată¹.

Potrivit art. 114 din Codul penal, cu denumirea marginală „Consecințele răspunderii penale”, față de minorul care, la data săvârșirii infracțiunii, avea vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani se ia o măsură educativă neprivativă de libertate [alin. (1)].

Față de minorul menționat mai sus se poate lua o măsură educativă privativă de libertate în următoarele cazuri:

a) dacă a mai săvârșit o infracțiune, pentru care i s-a aplicat o măsură educativă ce a fost executată ori a cărei executare a început înainte de comiterea infracțiunii pentru care este judecat;

b) atunci când pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea de 7 ani sau mai mare ori detențiunea pe viață [alin. (2)].

Prin urmare, în concepția Codului penal actual, un minor infractor se sancționează, de regulă, cu o măsură educativă neprivativă de libertate, iar în mod excepțional, când recade în infracționalitate sau comite chiar pentru prima oară o infracțiune gravă sau deosebit de gravă, față de acesta se ia o măsură educativă privativă de libertate².

Așa cum rezultă și din cele ce au precedat, se face distincția între două categorii de măsuri educative: măsuri educative neprivative de libertate și măsuri educative privative de libertate (art. 115 Cod penal)³.

Măsurile educative neprivative de libertate sunt: stagiul de formare civică, supravegherea, consemnarea la sfârșit de săptămână și asistarea zilnică [art. 115 alin. (1) pct. 1 Cod penal].

Măsurile educative privative de libertate sunt: internarea într-un centru educativ și internarea într-un centru de detenție [art. 115 alin. (1) pct. 2 Cod penal].

Potrivit dispozițiilor din art. 115 alin. (2) Cod penal, alegerea măsurii educative care urmează să fie luată față de minor se face, în condițiile art. 114 privitor la consecințele răspunderii penale a minorului, pe baza criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute în art. 74 alin. 1 lit. a) - g) Cod penal⁴. Aceste criterii trebuie să fie folosite mai întâi pentru a decide care dintre cele două categorii de măsuri educative este aplicabilă în cauză și apoi pentru alegerea și individualizarea măsurii aplicabile. Cu privire la măsurile educative privative de libertate, hotărâtoare sunt condițiile prevăzute în art. 114 alin. (2) din Codul penal, atât pentru opțiunea în favoarea acestui grup de măsuri, cât și pentru alegerea uneia dintre cele două măsuri prevăzute de lege, urmând ca la individualizarea măsurii alese să se folosească cu precădere criteriile generale de individualizare⁵.

În conformitate cu art. 116 din Codul penal, în vederea efectuării evaluării minorului, potrivit criteriilor prevăzute în art. 74, instanța va solicita serviciului de probațiune întocmirea unui

¹ Al. Boroș, *Drept penal. Partea generală*, Editura C.H. Beck, București, 2010, p. 405.

² I. Pascu, A.S. Uzlău, op. cit., p. 452.

³ Idem, p. 453.

⁴ Potrivit art. 74 alin. (1) Cod penal „Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: a) împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; b) starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; c) natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii; d) motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; e) natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului; f) conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal; g) nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.”

⁵ G. Antoniu, T. Toader (coord.), Al. Boroș, V. Brutaru, B.N. Bulai, C. Bulai, Șt. Daneș, C. Duvac, M.-K. Guiu, I. Ifrim, C. Mitrache, Cr. Mitrache, I. Molnar, I. Ristea, C. Sima, V. Teodorescu, I. Vasiliu, A. Vlășceanu, *Explicațiile noului Cod penal, Vol. II (art. 53-187)*, Editura Universul Juridic, București, 2015, p. 347.

referat care va cuprinde și propuneri motivate referitoare la natura și durata programelor de reintegrare socială pe care minorul ar trebui să le urmeze, precum și la alte obligații ce pot fi impuse acestuia de către instanță [alin. (1)]. Referatul de evaluare privind respectarea condițiilor de executare a măsurii educative sau a obligațiilor impuse se întocmește de către serviciul de probațiune în toate cazurile în care instanța dispune asupra măsurii educative ori asupra modificării sau încetării executării obligațiilor impuse, cu excepția situației prevăzute la art. 126 Cod penal (adică a schimbării regimului de executare a unei măsuri educative privative de libertate), când acesta va fi întocmit de către centrul educativ ori de detenție [alin. (2)].

Serviciile de probațiune funcționează în baza Legii nr. 252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune¹.

Executarea măsurilor educative neprivative de libertate este reglementată în Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal².

Executarea măsurilor educative privative de libertate este reglementată în Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal³.

Centrele educative și centrele de detenție sunt instituții specializate în recuperarea socială a persoanelor internate, care se înființează prin hotărâre a Guvernului, au personalitate juridică și sunt în subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor [art. 139 alin. (1) din Legea nr. 254/2013].

Prin executarea măsurilor educative privative de libertate se urmărește reintegrarea în societate a persoanelor internate și responsabilizarea acestora, în vederea asumării propriilor acțiuni și a prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni. Măsurile educative privative de libertate sunt puse în executare în condiții care să nu îngreudească exercitarea dreptului la viață privată mai mult decât este inerent executării acestora [art. 135 din Legea nr. 254/2013].

2. Regimul măsurilor educative privative de libertate

Regimul măsurilor educative privative de libertate este amplu reglementat în Titlul V, Capitolul III din Partea generală a Codului penal în dispozițiile art. 124-127, dispoziții care se completează cu cele din Titlul V (art.134-184) al Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal⁴.

¹ Publicată în M. Of. nr. 512 din 14 august 2013. A fost modificată prin O.U.G. nr. 3/2014 pentru luarea unor măsuri de implementare necesare aplicării Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru implementarea altor acte normative (M. Of. nr. 98 din 7 februarie 2014).

² Publicată în M. Of. nr. 513 din 14 august 2013, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 151/2016 privind ordinul european de protecție, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 545 din 20 iulie 2016).

³ Publicată în M. Of. nr. 514 din 14 august 2013, cu modificările și completările aduse prin: O.U.G. nr. 3/2014 pentru luarea unor măsuri de implementare necesare aplicării Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru implementarea altor acte normative (M. Of. nr. 98 din 7 februarie 2014), aprobată prin Legea nr. 58/2016 (M. Of. nr. 285 din 14 aprilie 2016); Decizia Curții Constituționale nr. 222/2015 (M. Of. nr. 380 din 2 iunie 2015); O.U.G. nr. 2/2016 pentru suspendarea art. 96 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (M. Of. nr. 98 din 9 februarie 2016); O.U.G. nr. 24/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (M. Of. nr. 486 din 29 iunie 2016), în vigoare de la 31 august 2016; Legea nr. 151/2016 privind ordinul european de protecție, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 545 din 20 iulie 2016).

⁴ C. Mitrache, Cr. Mitrache, op. cit., p. 423.

Art. 115 alin. (1) pct. 2 din Codul penal enumeră măsurile educative privative de libertate în ordinea crescătoare a gravității lor: *internarea într-un centru educativ și internarea într-un centru de detenție*.

Art. 114 alin. (2) din Codul penal prevede că față de minorul care, la data săvârșirii infracțiunii, avea vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani se poate lua o măsură educativă privativă de libertate în următoarele cazuri:

- a) dacă a mai săvârșit o infracțiune, pentru care i s-a aplicat o măsură educativă ce a fost executată ori a cărei executare a început înainte de comiterea infracțiunii pentru care este judecat;
- b) atunci când pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea de 7 ani sau mai mare ori detențiunea pe viață.

2.1. Internarea într-un centru educativ (art. 124 Cod penal)

Măsura educativă a internării într-un centru educativ constă în internarea minorului într-o instituție specializată în recuperarea minorilor, unde va urma un program de pregătire școlară și formare profesională potrivit aptitudinilor sale, precum și programe de reintegrare socială [art. 124 alin. (1) Cod penal].

Durata acestei măsuri educative este stabilită de instanță, pe baza criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute în art. 74 Cod penal, între unu și 3 ani, și nu este influențată de împlinirea de către minor a vârstei de 18 ani¹.

Legiuitorul a luat în considerare posibilități multiple privind comportamentul minorului și a stipulat deciziile pe care le poate lua instanța².

Astfel, dacă în perioada internării minorul săvârșește o nouă infracțiune sau este judecat pentru o infracțiune concurrentă săvârșită anterior, instanța poate menține măsura internării într-un centru educativ, prelungind durata acesteia, fără a depăși maximumul prevăzut de lege, sau o poate înlocui cu măsura internării într-un centru de detenție [art. 124 alin. (3) Cod penal].

Instanța va proceda la menținerea și prelungirea internării în centrul educativ atunci când, față de gravitatea infracțiunilor și de împrejurările în care au fost săvârșite, de conduita generală a minorului, apreciază că acesta se poate îndrepta în cadrul centrului educativ, cu prelungirea duratei internării, fără depășirea maximumului de 3 ani prevăzut de lege. Dimpotrivă, față de gravitatea infracțiunii concurente anterioare sau a noii infracțiuni săvârșite pe perioada internării, dacă prelungirea duratei internării nu mai este posibilă, instanța va proceda la înlocuirea acestei măsuri cu internarea într-un centru de detenție, în condițiile prevăzute de lege³.

În cazul în care pe durata internării minorul a dovedit interes constant pentru însușirea cunoștințelor școlare și profesionale și a făcut progrese evidente în vederea reintegrării sociale, după executarea a cel puțin jumătate din durata internării, instanța poate dispune: a) înlocuirea internării cu măsura educativă a asistării zilnice pe o perioadă egală cu durata internării neexecutate, dar nu mai mult de 6 luni, dacă persoana internată nu a împlinit vârsta de 18 ani; b) liberarea din centrul educativ, dacă persoana internată a împlinit vârsta de 18 ani. Odată cu înlocuirea sau liberarea instanța impune respectarea uneia sau mai multora dintre obligațiile prevăzute în art. 121 până la împlinirea duratei măsurii internării [art. 124 alin. (4) și (5) Cod penal].

Așadar, odată cu înlocuirea sau liberarea, instanța trebuie să impună respectarea uneia sau mai multora dintre următoarele obligații, până la împlinirea duratei măsurii internării:

¹ G. Antoniu, T. Toader (coord.) și colab., op. cit., p. 361-362.

² I. Pascu, V. Dobrinoiu, T. Dima, M.A. Hotca, C. Păun, I. Chiș, M. Gorunescu, M. Dobrinoiu, Noul Cod penal comentat. *Partea generală*, vol. I, Editura Universul Juridic, București, 2012, p. 677.

³ G. Antoniu, T. Toader (coord.) și colab., op. cit., p. 362.

- a) să urmeze un curs de pregătire școlară sau formare profesională;
- b) să nu depășească, fără acordul serviciului de probațiune, limita teritorială stabilită de instanță;
- c) să nu se afle în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice stabilite de instanță;
- d) să nu se apropie și să nu comunice cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu participanții la săvârșirea infracțiunii ori cu alte persoane stabilite de instanță;
- e) să se prezinte la serviciul de probațiune la datele fixate de acesta;
- f) să se supună măsurilor de control, tratament sau îngrijire medicală.

Prin impunerea acestor obligații, instanța continuă să mențină sub controlul său, respectiv al serviciului de probațiune, până la expirarea duratei internării în centrul educativ, atât pe minorul care execută măsura neprivativă de libertate a asistării zilnice, cât și pe cel care a împlinit vârsta de 18 ani și se află în stare de libertate¹.

Dacă minorul nu respectă, cu rea-credință, condițiile de executare a măsurii asistării zilnice sau obligațiile impuse, instanța revine asupra înlocuirii sau liberării și dispune executarea restului rămas neexecutat din durata măsurii internării într-un centru educativ [art. 124 alin. (6) Cod penal].

În cazul săvârșirii, până la împlinirea duratei internării, a unei noi infracțiuni de către o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani și față de care s-a dispus înlocuirea măsurii internării într-un centru educativ cu măsura asistării zilnice, instanța revine asupra înlocuirii și dispune:

- a) executarea restului rămas din durata măsurii internării inițiale, cu posibilitatea prelungirii duratei acesteia până la maximum prevăzut de lege;
- b) internarea într-un centru de detenție [art. 124 alin. (7) Cod penal].

2.2. Internarea într-un centru de detenție (art. 125 Cod penal)

Măsura educativă a internării într-un centru de detenție constă în internarea minorului într-o instituție specializată în recuperarea minorilor, cu regim de pază și supraveghere, unde va urma programe intensive de reintegrare socială, precum și programe de pregătire școlară și formare profesională potrivit aptitudinilor sale [art. 125 alin. (1) Cod penal].

Internarea se dispune pe o perioadă cuprinsă între 2 și 5 ani, afară de cazul în care pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea de 20 de ani sau mai mare ori detențiunea pe viață, când internarea se ia pe o perioadă cuprinsă între 5 și 15 ani [art. 125 alin. (2) Cod penal]. La determinarea concretă a duratei internării, între limitele prevăzute de lege, instanța ține seama de criteriile generale de individualizare prevăzute în art. 74 alin. (1) lit. a)-g) pentru individualizarea pedepselor și se bazează pe cunoașterea exactă a datelor realității, la care se referă criteriile respective².

Dacă în perioada internării minorul săvârșește o nouă infracțiune sau este judecat pentru o infracțiune concurrentă săvârșită anterior, instanța prelungește măsura internării, fără a depăși maximumul prevăzut în alin. (2) al art. 125 Cod penal, determinat în raport cu pedeapsa cea mai grea dintre cele prevăzute de lege pentru infracțiunile săvârșite. Din durata măsurii educative se scade perioada executată până la data hotărârii [art. 125 alin. (3) Cod penal].

Legiuitorul a luat în considerare și situațiile în care minorul condamnat dă dovezi temeinice de îndreptare³. Astfel, în cazul în care pe durata internării minorul a dovedit interes constant pentru însușirea cunoștințelor școlare și profesionale și a făcut progrese evidente în vederea reintegrării sociale, după executarea a cel puțin jumătate din durata internării, instanța poate dispune: a)

¹ Ibidem.

² Idem, p. 365.

³ I. Pascu și colab., op. cit., p. 680.

înlocuirea internării cu măsura educativă a asistării zilnice pe o perioadă egală cu durata internării neexecutate, dar nu mai mult de 6 luni, dacă persoana internată nu a împlinit vârsta de 18 ani; b) liberarea din centrul de detenție, dacă persoana internată a împlinit vârsta de 18 ani. Odată cu înlocuirea sau liberarea, instanța impune respectarea uneia sau mai multora dintre obligațiile prevăzute în art. 121 Cod penal, până la împlinirea duratei măsurii internării [art. 125 alin. (4) și (5) Cod penal].

Per a contrario, dacă minorul nu respectă, cu rea-credință, condițiile de executare a măsurii asistării zilnice sau obligațiile impuse, instanța revine asupra înlocuirii sau liberării și dispune executarea restului rămas neexecutat din durata măsurii internării într-un centru de detenție [art. 125 alin. (6) Cod penal].

În cazul săvârșirii, până la împlinirea duratei internării, a unei noi infracțiuni de către o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani și față de care s-a dispus înlocuirea măsurii internării într-un centru de detenție cu măsura asistării zilnice, instanța revine asupra înlocuirii și dispune: a) executarea restului rămas din durata măsurii internării într-un centru de detenție; b) prelungirea duratei acestei internări în condițiile prevăzute în alin. (3) al art. 125 Cod penal [art. 125 alin. (7) Cod penal].

3. Schimbarea regimului de executare

Dacă în cursul executării unei măsuri educative privative de libertate persoana internată, care a împlinit vârsta de 18 ani, are un comportament prin care influențează negativ sau împiedică procesul de recuperare și reintegrare a celorlalte persoane internate, instanța poate dispune continuarea executării măsurii educative într-un penitenciar [art. 126 Cod penal].

Prin schimbarea regimului de executare, măsura educativă privativă de libertate nu își schimbă natura juridică, nefiind vorba de o transformare a acesteia într-o pedeapsă, ci se schimbă numai locul unde urmează a fi executată¹.

Nu se va putea dispune schimbarea regimului de executare dacă persoana internată este încă minoră².

Potrivit art. 182 alin. (2) din Legea nr. 254/2013 prin comportament *care influențează negativ sau împiedică procesul de recuperare și reintegrare a celorlalte persoane internate se înțelege:*

a) inițierea de acțiuni care conduc la nefrecventarea sau refuzul său constant, precum și al altor persoane internate de a participa la cursuri de instruire școlară și formare profesională, la programe de educație, asistență psihologică și asistență socială;

b) introducerea, deținerea sau traficul de arme, materiale explozive, droguri, substanțe toxice sau alte obiecte și substanțe care pun în pericol siguranța centrului, a misiunilor sau a persoanelor;

c) nerespectarea interdicțiilor prevăzute la art. 82 lit. a)-c) din Legea nr. 254/2013 [a) exercitarea sau încercarea de exercitare de acte de violență asupra personalului, persoanelor care execută misiuni în penitenciar sau care se află în vizită, asupra celorlalte persoane condamnate, precum și asupra oricăror alte persoane; b) organizarea, sprijinirea sau participarea la revolte, răzvrătiri, acte de nesupunere pasive sau active ori alte acțiuni violente, în grup, de natură să pericliteze ordinea, disciplina și siguranța penitenciarului; c) inițierea sau participarea la acte de sustragere de la executarea pedepselor privative de libertate];

¹ M. Udroui, *Drept penal. Partea generală*, Editura C.H. Beck, București, 2014, p. 359.

² *Ibidem*.

d) nerespectarea, în mod repetat, a interdicțiilor prevăzute la art. 82 lit. f) și h) din Legea nr. 254/2013 [f) instigarea altor persoane condamnate la săvârșirea de abateri disciplinare; h) sustragerea sau distrugerea unor bunuri sau valori de la locul de muncă ori aparținând penitenciarului, personalului, persoanelor care execută activități în penitenciar sau se află în vizită, precum și a bunurilor aparținând altor persoane, inclusiv celor condamnate].

4. Calculul duratei măsurilor educative

Pornind de la asemănarea dintre măsurile educative privative de libertate și pedepse, sub aspectul duratei acestora, dispozițiile din art. 127 din Codul penal trimit, în ceea ce privește modul de calculare a duratei măsurilor educative, la dispozițiile art. 71-73 Cod penal privitoare la calculul duratei pedepselor, cu precizarea că și durata executării măsurii educative privative de libertate se socotește din ziua în care minorul a început executarea hotărârii definitive prin care s-a dispus această măsură, ziua în care încetează socotindu-se în durata executării¹.

Bibliografie:

1. G. Antoniu, T. Toader (coord.), Al. Boroi, V. Brutaru, B.N. Bulai, C. Bulai, Șt. Daneș, C. Duvac, M.-K. Guiu, I. Ifrim, C. Mitrache, Cr. Mitrache, I. Molnar, I. Ristea, C. Sima, V. Teodorescu, I. VasIU, A. Vlășceanu, *Explicațiile noului Cod penal*, Vol. II (art. 53-187), Editura Universul Juridic, București, 2015;
2. Al. Boroi, *Drept penal. Partea generală*, Editura C.H. Beck, București, 2010;
3. T. Dascăl, *Minoritatea în dreptul penal român*, Editura C.H. Beck, București, 2011;
4. C. Mitrache, Cr. Mitrache, *Drept penal roman. Partea generală*, Editura Universul Juridic, București, 2014;
5. I. Pascu, V. Dobrinouiu, T. Dima, M.A. Hotca, C. Păun, I. Chiș, M. Gorunescu, M. Dobrinouiu, *Noul Cod penal comentat. Partea generală*, vol. I, Editura Universul Juridic, București, 2012;
6. I. Pascu, A.S. Uzlău, *Drept penal. Partea generală*, Ediția a 3-a, Editura Hamangiu, București, 2013;
7. V. Pașca, *Drept penal. Partea generală*, Editura Universul Juridic, București, 2011;
8. M. Udrouiu, *Drept penal. Partea generală*, Editura C.H. Beck, București, 2014.

¹ G. Antoniu, T. Toader (coord.) și colab., op. cit., p. 369.